

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011358
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116011358.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.05.2017, v trestnej veci proti obž. G.. H. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/79/2016 zo dňa 30.08.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného G.. H. M. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného G.. H. M. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.10.2015 v čase o 10.35 hod. v Prešove viedol po vedľajšej ceste ulici Antona Prídavku, označenej dopravnou značkou P1 „Daj prednosť v jazde!“ osobné motorové vozidlo značky M. X. C., EVČ F-XXX W., kde na križovatke s hlavnou cestou ulicou Prostejovskou nedal prednosť po tejto ulici zľava prichádzajúcemu vozidlu značky Q. E. EVČ F-XXX Y., ktoré viedla G.. U. O., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho došlo k zrážke, následne vozidlo Škoda Octavia v rotácii prešlo do protismeru a pravou prednou bočnou časťou narazilo do ľavej prednej bočnej časti protiidúceho vozidla značky Škoda Octavia, EVČ F-XXX B., ktoré viedol Q. H., nar. XX.XX.XXXX, pričom G.. U. O. utrpela podvrtnutie ľavého kĺbu a pomliaždenie vonkajšieho členka vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosťou 10-14 dní, P. B. P., nar. XX.XX.XXXX podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hlavy v záhlaví, pomliaždenie stehna a kolena vpravo s krvnou podliatinou a pomliaždenie hrudníka vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosťou 21 dní a Q. H. pomliaždenie pleca vľavo, pomliaždenie chrbta pravej ruky a podvrtnutie palca pravej ruky a tržné rany na temene hlavy s dobou liečenia a práceneschopnosťou 10 dní, pričom obvinený porušil ustanovenie § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu uložil podľa § 158 Tr. zák. v spojení s § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 500 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. stanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní prokurátor odvolanie, ktoré vymedzil tak, že ho podáva čo do výšky trestu zákazu činnosti a v dodatočne predložených písomných dôvodoch uviedol, že uložený trest zákazu činnosti považuje za nízky a argumentácia založená na tom, že obžalovaný pri svojej práci potrebuje vodičské oprávnenie i napriek početnosti priestupkov, podľa odvolateľa neobstojí, lebo obžalovaný nie je vodičom z povolania, kedy by uloženie

trestu zákazu činnosti malo negatívny vplyv na jeho rodinu resp. blízkych v podobe straty príjmu. Okresný prokurátor poukázal na to, že obžalovaný je konateľom spoločnosti, ktorý si pri svojom príjme môže zabezpečiť vodiča vozidla, a preto v jeho prípade účel trestu splní len trest zákazu činnosti na dlhšiu dobu. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému peňažný trest v pôvodnej výške a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dlhšiu dobu.

Následne, písomným podaním, prostredníctvom svojho obhajcu, v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktorý ho rovnako vymedzil tak, že ho podáva proti výroku, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a odvolanie následne odôvodnil tým, že zo žiadneho ustanovenia Trestného zákona nevyplývala nutnosť ukladania takého druhu trestu, pričom Trestný poriadok poskytuje inštitúty, pri ktorých by za daných skutkových okolností nemuselo v tomto prípade dôjsť k prejednaniu veci pred súdom. Odvolateľ v tomto smere poukázal najmä na inštitút podmieneného zastavenia trestného stíhania a dodal, že taký postup bol Okresnou prokuratúrou Prešov akceptovaný v obdobných prípadoch, k čomu pripojil kópiu jej uznesenia vo veci č.k. 1Pv/93/14/7707-14 zo dňa 10.09.2014. S poukazom na zásadu rovnosti pred zákonom obžalovaný považoval za nelogické ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby.

S odkazom na dôvody pôvodne podaného odporu, proti v tejto veci vydanému trestnému rozkazu, a na svoj prednes na hlavnom pojednávaní poukázal aj na to, že bolo potrebné aplikovať všetky ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa rozhodnutia o treste a zdôraznil, že prečin spáchal z nedbanlivosti a aj následky spáchaného prečinu nie sú také, že by ich nebolo možné nejakým spôsobom napraviť, skutok úprimne oľutoval, pričom škoda bola hradená prostredníctvom poisťovne. Odvolateľ dodal, že jeho mesačný príjem je 1000,- eur až 2000,- eur, je konateľom obchodnej spoločnosti, ktorej hlavná činnosť je medzinárodná a vnútroštátna doprava a vedenie motorového vozidla je jednou z činností, ktorá mu umožňuje dojednávať a získavať nové zákazky a obchody, pričom jeho synovi sa nepodarilo umiestniť na trhu práce, s čím má zvýšené výdavky, a preto uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov považoval za likvidačné.

Podľa odvolateľa, sa okresný súd nevysporiadal ani so skutočnosťou, že prostredníctvom vedenia motorového vozidla pomáha členom svojej rodiny, a to nielen zabezpečením prostriedkov na financovanie životných nákladov, ale aj pri poskytovaní pomoci zdravotne postihnutým osobám, najmä svojmu zdravotne ťažko postihnutému svokrovi, ktorému okrem vozenia do zdravotníckych zariadení poskytuje aj všednú dennú pomoc. Dodržanie ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zák. by podľa odvolateľa v prípade uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu jedného roka neprichádzalo do úvahy. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby mu krajský súd uložil primeraný peňažný trest a upustil od uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia plynie, že pri ukladaní trestu prvostupňový súd prihliadal na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, a tak na priznanie obžalovaného spojené s prejavenu ľútosťou nad spáchaním predmetného prečinu prihliadal ako na poľahčujúcu okolnosť, pričom zohľadnil aj kritický prístup obžalovaného k svojmu prečinu. Okresný súd vychádzal tiež z toho, že prečin spáchal obžalovaný z vedomej nedbanlivosti. V rámci pomerov obžalovaného okresný súd zohľadnil, že obžalovaný je ženatý, má jedno dospelé dieťa a pri svojej práci potrebuje vodičské oprávnenie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie aj to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, ale na úseku dopravy bol opakovane prejednávaný, najmä za prekročenie rýchlosti, pričom za posledné dva roky pred spáchaním skutku to bolo 5-krát. Oproti tomu okresný súd nezistil priťažujúcu okolnosť. Popri uložení peňažného trestu a náhradného trestu

odňatia slobody /hoci v odôvodnení je nesprávne uvedené, popri treste odňatia slobody/ pre dosiahnutie výchovného účelu okresný súd považoval za nevyhnutné uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pričom výmeru tohto druhu trestu na samej dolnej hranici odôvodnil tým, že vodičské oprávnenie je podstatnou náležitosťou pracovného vyťaženia obžalovaného, a to aj napriek početnosti priestupkov v spojení so záujmom zabezpečiť dodržanie zásady rovnosti pred zákonom vo vzťahu k iným skutkovo obdobným trestným konaniam pred súdom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods.3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Okresný súd postupom súladným s § 2 ods. 12 Tr. poriadku zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré zistil zákonným spôsobom, a ktoré boli rozhodné pre uloženie druhu trestu a jeho výmery, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. i § 61 ods. 2 Tr. zák., vrátane pomerov obžalovaného.

Krajský súd sa v prejednávanej veci stotožnil s výrokom, ktorým okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pretože uloženie tohto druhu trestu krajský súd považoval za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uvedeného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. a z tohto hľadiska hodnotil uložený trest ako primeraný, zákonný a spravodlivý.

Vo všeobecnosti, s ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že obligatórne uloženie trestu zákazu činnosti Trestný zákon v ustanovení § 158 síce výslovne neustanovuje, avšak podľa ustálenej súdnej praxe je v prípadoch porušenia dôležitej povinnosti na úseku dopravy spravidla potrebné trest zákazu činnosti ukladať a k jeho neuloženiu za takýchto okolností pristupujú súdy skôr výnimočne vo zvlášť odôvodnených prípadoch.

V prvom rade je potom potrebné v prejednávanej veci konkrétne zdôrazniť, že obžalovaný sa predmetného prečinu dopustil počas výkonu svojho vodičského oprávnenia a v priamej príčinnej súvislosti s tým, že nerešpektoval príkaz udelený mu dopravnou značkou, v dôsledku čoho nedal prednosť v jazde inému osobnému motorovému vozidlu, ktorý mal v čase vzniku dopravnej nehody tejto povinnosti zodpovedajúce právo prednosti v jazde. Obžalovaný ako vodič teda preukázal vysokú mieru nedisciplinovanosti, ktorá vyplývala z jeho nedbanlivého prístupu k plneniu si uvedenej povinnosti vodiča a dôsledkom tohto jeho konania došlo ku zrážke s osobným motorovým vozidlom poškodenej G.. U. O., ktoré v dôsledku tejto zrážky následne narazilo do protiúceho osobného motorového vozidla poškodeného Q. H.. Svojou nedisciplinovanou jazdou obžalovaný spôsobil závažný následok v podobe dvoch nepojazdných osobných motorových vozidiel a v podobe početných poranení spôsobených dovedna trom ľuďom. Pritom vo svojej doterajšej praxi vodiča osobného motorového vozidla nešlo u neho o prvé nedisciplinované konanie. Z evidencie priestupkov totiž vyplynulo, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia pre skupinu „B“, od roku 1989, od roku 2005 do spáchania predmetného prečinu bol spolu 10-krát postihnutý pokutami za rôzne priestupky na úseku cestnej dopravy, z toho len v roku 2015 spolu 3-krát, pričom opakovane bol postihnutý za prekročenie povolenej rýchlosti a hlavne aj po spáchaní predmetného prečinu, bol znova, a to dňa 27.03.2016, za porušenie ustanovení o povolenej rýchlosti postihnutý v blokovom konaní pokutou vo výške 100,-eur. Hoci v prejednanom prípade nešlo o prečin, ktorý by spáchal porušením ustanovení o povolenej rýchlosti, ale inej, podobne dôležitej povinnosti, uvedené potvrdzuje, že obžalovaný je náchylný na porušovanie všeobecne záväzných predpisov upravujúcich povinnosti vodiča motorového vozidla, od porušenia ktorých ho neodradí ani

prebiehajúce trestné stíhanie. Už tieto skutočnosti vedú aj krajský súd k záveru, že na to, aby bol zabezpečený individuálny i generálny prevenčný účinok trestu, bude nevyhnutné zakázať obžalovanému po určitú dobu výkon funkcie vodiča s cieľom, aby toto obmedzenie motivovalo obžalovaného do budúcnosti predchádzať porušovaniu či ohrozovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Obžalovaný totiž opakovane nevyužil príležitosť preukázať nápravu v zachovávaní vodičských povinností. Práve početné postihnutie pokutami za priestupky spáchané obžalovaným ho mali viesť k zmene správania, čo by výrazne znížilo pravdepodobnosť vzniku predmetného prečinu.

Nemožno ale opomenúť, že uvedeným nedbanlivostným prečinom neboli spôsobené nenapraviteľné škody, spôsobené poranenia boli znaleckým posudkom hodnotené z medicínskeho hľadiska ako zranenia ľahkého stupňa, pričom obžalovaný sa nevyhýbal kriticky uznať svoju zodpovednosť za ich vznik, za okolnosti, že v jeho konaní súd nezistil porušenie ďalších zákonom uložených vodičských povinností, čo by inak svedčilo o jeho bezohľadnom spôsobe jazdy vyššieho stupňa, a nemožno opomenúť ani to, že pri prevahe poľahčujúcej okolnosti pri nezistení príťažujúcich okolností by v prípade ukladania trestu odňatia slobody došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Rovnako nemožno prehliadnuť usporiadané pomery obžalovaného, skutočnosť, že zákazom činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov bude nepochybne vystavený potrebe novú situáciu dočasne riešiť zvýšenými nákladmi. Obžalovaný má totiž možnosť, vzhľadom na povahu svojej podnikateľskej činnosti, po dobu výkonu trestu zabezpečiť si obstarávanie objednávok a súvisiacu činnosť, vrátane potrieb členov svojej rodiny za pomoci inej, na výkon funkcie vodiča oprávnenej osoby. Preto ani uloženie tohto druhu trestu nemôže mať na obžalovaného likvidačný účinok. Trvanie tohto trestu po dlhšiu dobu ako jeden rok by však za takých súhrnných okolností bolo neprimerané a mohlo by viesť k zbytočnému a neúmernému dopadu na rodinu obžalovaného. Krajský súd považoval za vysoko pravdepodobné, že už trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu jedného roka sa prejaví priaznivé možnosti nápravy obžalovaného.

Vzhľadom ale na vyššie popísané okolnosti vyznievajúce v neprospech obžalovaného nebolo možné uvažovať o podmieňacom zastavení trestného stíhania či iných inštitútoch Trestného poriadku, na ktoré odkazoval obžalovaný vo svojom odvolaní, pretože takýto spôsob vybavenia prejednávanej veci by s ohľadom na už spomínané okolnosti prípadu a spôsobený následok nebol dostačujúci. Záverom sa žiada ešte uviesť, že uznesenie Okresnej prokuratúry Prešov, na ktoré obžalovaný vo svojom odvolaní konkrétne odkazoval, nie je použiteľné na prejednaný prípad už len z hľadiska podstatne výraznejšej doterajšej nedisciplinovanosti obžalovaného ako vodiča a iných okolností, za akých k spáchaniu skutku malo dôjsť.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd ako nedôvodné zamietol tak odvolanie obžalovaného ako aj odvolanie okresného prokurátora.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.